

ISSN 0027-8084

УДК 808.61./62

ИНСТИТУТ ЗА СРПСКИ ЈЕЗИК САНУ

НАШ ЈЕЗИК

L/2

БЕОГРАД
2019

НАШ ЈЕЗИК

ИЗДАЈЕ

ЛИНГВИСТИЧКО ДРУШТВО у БЕОГРАДУ

УРЕЂУЈЕ

БОДИЉА ПАНЂИЋ

Година I Свеска I

БЕОГРАД

1932

НАШ ЈЕЗИК

L CB. 2

УРЕЂИВАЧКИ ОДБОР

др Рајна ДРАГИЋЕВИЋ, др Јелена ЈОВАНОВИЋ СИМИЋ,
др Весна ЛОМПАР, др Драгана МРШЕВИЋ РАДОВИЋ,
др Марина НИКОЛИЋ, др Мирослав НИКОЛИЋ,
др Борђе ОТАШЕВИЋ, др Милица РАДОВИЋ ТЕШИЋ,
др Стана РИСТИЋ, др Марина СПАСОЈЕВИЋ,
др Срето ТАНАСИЋ

Уредник
др СРЕТО ТАНАСИЋ

Секретар
др Марина Спасојевић

Ову свеску *Нашег језика* приредиле су
др Марина Николић и др Марина Спасојевић.

Рецензенти
др Марина Николић, др Владан Јовановић,
др Марина Спасојевић, др Срето Танасић

Према мишљењу Министарства за науку, технологију и развој Републике Србије
бр. 413-00-1715/2001-01 ова публикација је од посебног интереса за науку.

НАШ ЈЕЗИК, часопис за српски књижевни језик, покренуло је 1932. г. Лингвистичко друштво у Београду, на челу са Александром Белићем, који је уредио седам књига предратне серије, као и девет књига и први двоброј десете књиге у новој, послератној серији часописа. Од 1960. до 1975. г. (књ. X/3–4–XXI/1–2) уредник часописа био је Михаило Стевановић, а у периоду од 1975. до 1996. г. (књ. XXI/3–XXX) Митар Пешикан. Часопис је од 1996. до 2005. г. (књ. XXXI–XXXVI) уређивао Мирослав Николић.

Наш језик излази у две годишње свеске, које чине једну књигу. Издаје га и прима рукописе Институт за српски језик САНУ, Кнез Михаилова 36, ел. пошта: isj@isj.sanu.ac.rs, nasjzikisjsanu@gmail.com.

Штампа Планета принт, Београд

CIP – Каталогизација у публикацији
Народна библиотека Србије, Београд

81

НАШ језик / уредник Срето Танасић. – Год. 1, бр. 1 (1932/1933) – год. 8, бр. 1 (1941); Н.С. Књ. 1 (1949/1950)–. – Београд: Институт за српски језик САНУ, 1932/1933– (Београд, Планета принт).

Полугодишње
ISSN 0027-8084 = Наш језик
COBISS.SR-ID 615951

Проф. др Срето Танасић, дописни члан АНУРС

*Радове на с̄раницама овог броја
часописа Наш језик колеге,
пријатељи и некадашњи студенти
посвећују проф. др Срећи Танасићу,
дописном члану АНУРС,
поводом седамдесет година живота
са искреним жељама за другим животом
и непрекидним стваралаштвом*

НАШ ЈЕЗИК

Књига L

Св. 2 (2019)

САДРЖАЈ

Повод

- Седамдесет година живота др Срете Танасића – пола века љубави
према српскоме језику (МАРИНА Љ. СПАСОЈЕВИЋ) 1–7
- Библиографија радова др Срете Танасића
(ВЕСНА Н. ЂОРЂЕВИЋ) 9–30

Срето Танасић у српској лингвистици

- Стандардизација српског језика и језичка култура у проучавањима
Срете Танасића (МАРИНА М. НИКОЛИЋ) 31–37
- Срето Танасић против језичких манипулација
(БИЉАНА С. САМАРЦИЋ) 39–47
- Значај Танасићевих истраживања за лексикографски третман
трпног глаголског придева у Речнику САНУ
(ЈОВАНА Б. ЈОВАНОВИЋ) 49–57

Акцентологија и фонологија

- Силазни акценти на непочетним слоговима ријечи у српском
књижевном језику (МИЛОРАД П. ДЕШИЋ) 59–64
- О прозодијским аспектима риме у српској поезији
(ДРАГА С. ЗЕЦ) 65–75
- Белићеви погледи на акценте и културу говора у часопису *Наш
језик* из данашње перспективе (АЛЕКСАНДРА Р. ЛОНЧАР
РАИЧЕВИЋ, МАРИНА С. ЈАЊИЋ) 77–85
- О неким спорним рефлексима *jaīa* (САЊА М. КУЉАНИН) 87–93

Морфологија и творба речи

- О архаизмима у српском језику, посебно граматичким
(ПРЕДРАГ Ј. ПИПЕР) 95–107

Прелазни карактер префиксоида у савременом српском језику (РАЈНА М. ДРАГИЋЕВИЋ)	109–116
Морфолошка средства којима се појачава или ослабљује значење мотивне речи у творби (нацрт за једну могућу морфологију градуабилности) (МИРЈАНА К. ИЛИЋ)	117–122
Статус лексеме <i>сам</i> у савременом српском језику (АНА М. ЈАЊУШЕВИЋ ОЛИВЕРИ)	123–129
Узвици у служби других врста речи у српском језику (ИВАНА В. ЛАЗИЋ-КОЊИК)	131–139
Експресивна вредност збирних именица које означавају етничке, националне, верске групе (ДРАГАНА Ј. ЦВИЈОВИЋ)	141–150
О могућим семантичким дистинкцијама глаголских именица у српском језику <i>јризнање</i> : <i>јризнавање</i> , <i>јридружијење</i> : <i>јридруживање</i> и сл. у контексту актуелне политике (МАРИНА Љ. СПАСОЈЕВИЋ)	151–159
Видско парњаштво и акционалност (префикс <i>за-</i>) (ВЕСНА Н. ЂОРЂЕВИЋ)	161–168

Синтакса и семантика

О двјема спорним конструкцијама у српском језику (<i>за</i> + инфини- тив и <i>за</i> + акузатив у значењу одређивања правца кретања) (БРАНИСЛАВ М. ОСТОЈИЋ)	169–176
Значење и контекст: неки проблеми око значења и употребе гла- голских личних облика (РАДОЈЕ Д. СИМИЋ, ЈЕЛЕНА Р. ЈОВАНОВИЋ СИМИЋ)	177–187
О реченицама са спојем <i>а</i> и <i>у</i> у везничкој позицији (МИЛОШ М. КОВАЧЕВИЋ)	189–196
Синтаксичке конструкције ‘глагол + <i>ми се</i> ’ у српском језику (ДИМКА В. САВОВА)	197–204
О једној посебној контрафактивној конструкцији у српском језику (ЉУДМИЛА В. ПОПОВИЋ)	205–220
Синтакса и семантика предикатског израза <i>јјознајти (се)</i> (ВЛАДИСЛАВА Ж. РУЖИЋ)	221–236
О предлогу <i>јјоврх</i> (ДУШКА Б. КЛИКОВАЦ)	237–258
Синтакса и семантика предлога <i>јјри</i> (ИВАНА Н. АНТОНИЋ)	259–268
О српском глаголу <i>јјријти</i> (НАДА Л. АРСЕНИЈЕВИЋ)	269–280
Значењски ресурси функционалних глагола: на примеру предик- ката ‘сукобити се’ (МИЛИВОЈ Б. АЛАНОВИЋ)	281–288
Утицај полипрефиксације глагола на њихово синтаксичко окружење (МИЛИЦА Љ. СТОЈАНОВИЋ)	289–295
О (лексичко-граматичким) значењима глаголских речи (ИВАНА Р. ЈОВАНОВИЋ)	297–306

Негација као језичка категорија – општи осврт (ЈЕЛЕНА Л. ПЕТКОВИЋ)	307–314
Један тип безличних реченица у српском и руском (у контексту језичке слике света) (БИЉАНА Ж. МАРИЋ)	315–322
Асиндетске структуре с концесивним значењем у савременом српском језику (МИЈАНА Ч. КУБУРИЋ МАЦУРА)	323–334
О употреби израза <i>један/једно с другим</i> и <i>једна с другом</i> у српском језику (ИВАНА З. МИТИЋ)	335–342
Линеаризација протосоцијативних и псеудосоцијативних кон- струкција у српском језику (МАРИЈА М. ОПАЧИЋ)	343–351
Императив као маркер неочекиваности (ДРАГАНА М. КЕРКЕЗ) ..	353–359
Статус финалних реченица у <i>Зборницима закона и уредбених указа</i> из пете деценије 19. века (ЈЕЛЕНА М. ПАВЛОВИЋ ЈОВАНОВИЋ)	361–368

Лексикологија, лексикографија и терминологија

Рјечници као средство успостављања ауторитета (ДАНКО М. ШИПКА)	369–386
Слов'янска терминологија кінца ХХ – початку ХХІ століть у діалози традиційної та електронної бібліографії (ВІКТОРИЈА Л. ІВАЩЕНКО)	387–397
Нова лексика у области туризма у савременом српском језику (ЂОРЂЕ Р. ОТАШЕВИЋ)	399–408
Саобраћајна терминологија у савременом српском језику (ГОРДАНА Д. ДИМКОВИЋ ТЕЛЕБАКОВИЋ)	409–418
Винаверове крушке <i>крусиџуменка</i> и <i>бергамка</i> и ријеч-двјије по- водом њих (НЕЂО Г. ЈОШИЋ)	419–427
Називи за печурке у српским народним говорима (МАРИНА С. ЈУРИШИЋ, ЈЕЛЕНА Д. ЈАНКОВИЋ)	429–439
Турцизми у 20. тому Речника САНУ (МАРИЈА С. БИНЂИЋ) ..	441–448
Прилог опису семантике придева <i>йразан</i> (НАТАША М. МИЛАНОВ)	449–456
Једно запажање о прилогу <i>вуковски</i> у српском језику (ИРЕНА Р. ЦВЕТКОВИЋ ТЕОФИЛОВИЋ)	457–463

Стилистика

Превођење као креативни и лингвистички изазов у савременом српском језику (НЕНАД Б. ВУКОВИЋ)	465–471
О стилистичким особинама Андрићева наратива у роману <i>На Дрини ћуџрија</i> (ГАЛИНА Г. ТЈАПКО)	473–485
Заграде у Андрићевим романима (БРАНКО Ђ. ТОШОВИЋ)	487–494

Суфикси <i>-ица</i> и <i>-ка</i> у језику Петра Кочића (ДРАГО В. ТЕШАНОВИЋ, ДРАГАНА Д. ЛАЗИЋ)	495–506
Индивидуална лексика у дјелу Исидоре Секулић (творбено- -семантичке одлике именица) (ВЕСЕЛИНА В. ЂУРКИН)	507–520
„Унутрашњост“ поетонима <i>Тигар</i> Бранка Топића (МИРЈАНА Н. СТОЈИСАВЉЕВИЋ)	521–527
(Не)референцијалност антецедента релативних клауза у песми „Он“ Сунчице Денић (ТАЊА З. РУСИМОВИЋ)	529–540

Прагматика

О пружању утехе саговорнику у говору свакодневне комуникације (БОЈАНА С. МИЛОСАВЉЕВИЋ)	541–550
Реторичка структурална теорија и реализација елементарних јединица дискурса на примеру онлајн коментара у српском и руском језику (РАДОСЛАВА М. ТРНАВАЦ)	551–570

Дијалектологија

О једној старој падежној конструкцији у говору источnobосан- ских Ера – генитив издвајања из скупине (СЛОБОДАН Н. РЕМЕТИЋ)	571–576
Третман полисемије и хомонимије у дијалекатским речницима (МАРТА Ж. БЈЕЛЕТИЋ)	577–585
Језичке крхотине и дијалекатски речник (НЕДЕЉКО Р. БОГДАНОВИЋ)	587–593
Говори Црне Горе у основици српског књижевног језика (МИОДРАГ В. ЈОВАНОВИЋ)	595–603
Западнобоснијска диалектна лексика в общесербском контек- сте (на примере говора Манячи) (ЕКАТЕРИНА И. ЯКУШКИНА)	605–613
Неке позајмљенице у коларској терминологији говора Карашева (МИХАЈ Н. РАДАН, МИЉАНА-РАДМИЛА М. УСКАТУ)	615–626
О акценту као прилогу очувању дијалекта (ЈОРДАНА С. МАРКОВИЋ)	627–636
Репартиција рефлекса вокалног <i>л</i> у говорима Лужнице и Пирота (ЉУБИСАВ Н. ЋИРИЋ)	637–644
Рефлекси финалног <i>л</i> у лексеми <i>заова</i> у говорима призренско- -тимочке дијалекатске зоне (АНА Р. САВИЋ-ГРУЈИЋ)	645–653
Вокалске редукције у говору Бастаса (ДРАГОМИР В. КОЗОМАРА)	655–662
О приступима у досадашњим истраживањима синтаксе падежа у херцеговачко-крајишким говорима (ЗОРАН М. СИМИЋ)	663–677

Циљне (намерне, финалне) реченице у сиринићком говору (РАДИВОЈЕ М. МЛАДЕНОВИЋ, БОЈАНА М. ВЕЉОВИЋ)	679–685
Вербализација концепта <i>здравље</i> у тимочко-лужничким говорима (ТАЊА З. МИЛОСАВЉЕВИЋ)	687–694

О н о м а с т и к а

Marginalia onomastyczne (ZUZANNA V. TOPOLINSKA)	695–698
О релационим микропонимима у Рађевини (МИРЈАНА С. ПЕТРОВИЋ-САВИЋ)	699–705
Прилог реконструкцији ојконима <i>Вогошћа</i> (ЈЕЛЕНА В. ЈАЊИЋ)	707–714

С о ц и о л и н г в и с т и к а

Linguistic Ideology and the Art of Re-Edition on the Second Edition of Ioann Rajić's <i>History of Various Slavic Peoples</i> (1823) (МОТОКИ У. НОМАЧИ)	715–725
Знање студената о ауторству наших правописа (ВЕЉКО Ж. БРБОРИЋ)	727–735
Стандардни и матерњи језик из другачије перспективе (НАТАША Б. КИШ)	737–744
О уништеном писаном наслеђу на Косову и Метохији (на при- меру сачуваног дела једне породичне архиве) (МИТРА М. РЕЉИЋ)	745–752

Л и н г в о к у л т у р о л о г и ј а

Сложенице са именицом <i>вода</i> у српским народним говорима и српској култури (СОФИЈА Р. МИЛОРАДОВИЋ, ВЛАДАН З. ЈОВАНОВИЋ)	753–763
„Богатство“ – конвенционални суд у систему вредности у срп- ском језику и култури (НАТАША С. ВУЛОВИЋ)	765–772
Стереотип о Ери (ДАНИЈЕЛА С. СТАНИЋ)	773–781

Г р а м а т о г р а ф и ј а

Српско-рускословенски међуодноси у српским граматицама рускословенског језика прве половине 19. века (НАЈДА И. ИВАНОВА)	783–790
<i>Србска Грамаџика за гимназијалну младежъ Княжесѣтва Срѣје</i> Владимира Вујића (1856) (МИЛОШ Ђ. ОКУКА)	791–802

Б и б л и о г р а ф и ј а

Преглед библиографија објављених у часопису <i>Наш језик</i> (АНА В. ГОЛУБОВИЋ)	803–811
--	---------

простору, на коме се ни данас не оскудева у белинама, а само на простору Републике Србије пред струком је задатак утврђивања ареала трију фонолошких особина које су дуго промицале пажњи струке. Реч је о чувању фонолошке индивидуалности јата у широком појасу северозападне Србије, затим показало се – пространој зони чувања неоакута, те о префонологизацији некадашњег вокалског квантитета у вокалски квалитет (различита судбина акценатованих вокала Е и О на терену призренско-јужноморавског дијалекта (о томе детаљније у Реметић 2017: 88–93 и тамо нав. лит.). У домену изразите неуједначености степена испитаности српског дијалекатског комплекса на најнепријатнијој позицији столују српски идиоми на тлу двеју бивших република донедавно заједничке нам државе, у којима, нарочито у Хрватској, српски говори, стицајем више, добро познатих околности, нису имали статус приоритета (о томе детаљно у Реметић 1999: 278–279; Драгичевић–Реметић 2001; Реметић 2009а: 152–153; Реметић 2017: 98). Недавна истраживања изнела су на видело простране области српских икавских и српских ијекавских шћакавских говора у Босни, немале области једног реда африката (*маћка*, *оћа*), друге крупне резултате интерференције, уплива говора иноверних суседа, носилаца дијалекатских типова различитих од оних које су донели Срби, у нову постојбину приспели у оквиру добро познатих миграција српског живља током протеклих векова (о томе дателно у Реметић 2009а). Управо на територији источнобосанског дијалекта, који је свога реномираног истраживача инспирисао да испише на почетку овога прилога наведене речи, недавно је оспорена важећа славистичка доктрина и утврђено да се у шестоакценатском систему говора Кладња и непосредне околине чува, да није истрвена опозиција двају старих кратких акцената: кратког циркумфлекса и кратког акута (о томе у Реметић 2004; Реметић 2009б). Кратки акут је, како ствари стоје, по свему судећи, очуван и у многим другим штокавским идиомима „од сарајевске околине, преко источне Босне и Посавине, до Доње Подравине, Барање и западне Бачке“ (о томе у Петровић 2018). Ова крупна фонолошка појединост није, сасвим је сигурно, остала неутрална ни на пољу српских говора у суседству и(ли) суживоту са носиоцима шестоакценатског система, с тим што су кратки акут православни Срби „чули“ као већ познати им краткоузлазни акценат (Ђуркин 2006: 13 [*күћа*, *шүма*, *йрѣћа*, *кдйлић* и сл.]). У говору носилаца вуковског херцеговачко-крајишког дијалекта кратки акут је доживео судбину незамењеног јата, односно затвореног *е*, у Азбуковици, који су придошлице из старе Херцеговине „чули“ као *и*, поставши икавци, а уједно направивши велике проблеме, малтене

пометњу у домену језичке и етнографске струке (о томе детаљно у Реметић 1981: 90–99, посебно 96–97; в. и Ивић 1991: 106). На месту кратког акута у неким српским говорима на терену или у непосредном суседству носилаца источнобосанског дијалекта изговара се кратки узлазни акценат (већ наведени случајеви типа: *кућа*, *шума*), стављајући пред српске дијалектологе задатак утврђивања ареала појаве.

2. У оквиру разматрања уплива дијалекатске интерференције у формирању мозаика босанских српских говора овлашно је дотакнута и појава, по Ивићевим речима (Ивић 1988: 37), „генитива издвајања из скупине“. Наведено је десетак потврда из говора источнобосанских Ера (Реметић 2009а: 153)¹ и две из Горњег Бирча (село Пепићи). За ову прилику из богате грађе прикупљене понајвише снимањем говора избеглица са ерског подручја издвојена је још извесна количина потврда чувања овога несумњиво од других преузетог западноштокавског архаизма. Највише нових потврда односи се на а) именице, с тим да особина није ретка ни код б) личних заменица:

а) Штã-је-тõ, бõлан, с вãма, да нè-знãте да ùвијек нèкõ бãлвãнã мõрã и òстат и стрõнут на пãњу Вуч; Јèдан вõлõвã, мешчõннõ, протõпијо крв, јõтрõс крвãва лõквица пõд-њима Ков; Ùзми нèкõ ùије-врљõкã с-онè-кãмарè и донèси да пõдупрèмо сõјено, дõбро се нãгèло Ков; Чõје се лõпа ù-штали, трчте, ðèцо, да се нõје кõјè гõвèдõì одвèзало Ков; Нèкõ гõвèдõì сãм што-је-прõшло, бãлега се, èно, пõшõй, јõш врућа Ж; Кõјõ ðе шèфõвã, бõлан, јãл-дõрèкõшõрã тèби тõ потпõсат? ГДр; Тõ млдгõ дõк-шõрã нè-знã, нõје тè ствãри нõкад рãдијо Коњ; Нãђок тõрбу с књõгама и тèкама зã-оградõм, бèлõним нèкõ ñõовије ðãкã забõравијо Сл; Мõрãш тõ тõ-свõје нèкõ ðèцè ãбриковат ДДр; Кõјè те ðèцè, òчијõ ти, нãјбõлè слõшã, рèци ми Коњ; Бõйе дõбро ако ðèједно ñõовè ðèцè òдè òвцама Ков; Кãлавраиñе тãкõ зãђõ òт-кућè дõ-кућè, кõјã-йм жèнã штã дã Ков; Или да тõ òдèш ù-Олово ако нèйе кõјã жèнã с тõбõм да òдè, бõже сãчõвãј! ДДр; Мõрã нèкã жèнã пõйи сã-цурама на с'јèло Кр; Сõгло за пõрез, мõрãђу, стõјо нè-стијо, јèдну јõнõцã прõдат Гр; Кõјã-ти се мõије крãвã

¹ Област источнобосанских Ера чини терен омеђен рекама Дрињачом и Биштицом, односно падинама Коњуха и Романије. Од ерских села обухваћених нашим истраживањима Федерацији БиХ данас припадају: Араповача (Ар), Берисалићи (Брс), Брда (Бр), Велика Кула (ВК), Вучинићи (Вул), Горњи Дрецељ (ГДр), Грабовица (Гр), Доњи Дрецељ (ДДр), Жеравице (Ж), Ковачићи (Ков), Коњевићи (Коњ), Крајшићи (Кр), Мала Кула (МК), Метиљи (М), Оловске Луке (ОЛ), Понор (По), Понијерка (Пн), Радачићи (Рад), Рудине (Руд), Сливње (Сл), Солун (Сол), Ћуда (Ћ), а Републици Српској: Врпци (Вр), Горње Бабине (ГБ), Горњи Драпнићи (ГДп), Доњи Драпнићи (ДДп), Кнежина (Кн), Крушевци (Кш), Пјениовац (Пј).

највише допала? Т; Реци ти мени коју-би-то ти *моје крава* најволијо узет? Ков; Неко ми јуче, бел-неки *ловџа* прогорио, ено, и нову мушему Ков; Кад бекан мркуће, нека се оваца већ мрче Ков; Кож-[о]но *ивдије сестара* зна ћилиме ткат, баж-би-ми требала? Коњ; Понеси-ти нама једну *ије-сикира*, најбоље ону с краќијем штилом, ако-нам-горзатреба Вуч; А њо[ј]-је, накој бегерној, свака *снаа* душманца Ков; Знало се која *снаа* музе и ижљева мл'јемо, која гледа бјели мрс Ж; Додај ми једну *ије-сарије цигли* да потурим под-ово-буре Ков; Зовѣ ме неки *чобана*, што-л-ме зовѣ, да ми није шта овце расћерало? Вуч; Ово је неко *чобанчади* направ'ло Вуч; Јена ми *ћери*, кат-се-удала, нашла и свѣкра и свѣкрву, а јена само свѣкра Ж; Ја сам, бѣме, некѣ *неговије ћери* видио прошле год'не на ваширу у Власанцама ВК; Даћеш-ти, бона, а што не-би дала, једну *ћери* за-мога сестрића ОЛ; Бѣла ми је била него-иједна *моје ћери* Ков;

б) Неки је *нас* љуљнуо коју, ено профо пише-л – пише! Ков; *Нас* један, синови моји, јез да-је-мраз, вечерас мора на чеку Коњ; Кож-[о]но *вас* има брата у Њемачкој, забрав'ла сам Ков; Некијем се *нија* допало, а некијем и-није Ков; Ја-погледак да није кој *ниг*, ал не заглѣдик-се-ја љуцки и не-вићек ништа Ков; Даће бог да и-мени *нија* нека допане једног дана Рад; Ако иједна *нија* сћедне у-Олово у неђељу, мораће и-он, ја-шта-ће?! Сол; Беца, ко бѣца, неко *нија* не притвор'ло вратн'це и овце му сатрле зѣб Вр.

Уместо посебног закључка на крају скромног прилога писаног у част угледном српском лингвисти који се, између оталог, успешно огледао и на пољу дијалекатске синтаксе, искрена нада аутора да ће ови редови подстицајно подсетити колеге из струке да је српски босански говорни комплекс и данас захвални дијалекатски елдорадо који вапи за знатижељним истраживачима.

ЛИТЕРАТУРА

- Брозовић 1966: Dalibor Brozović, O problemu ijekavskošćakavskog (istočnobosanskog) dijalekta, *Hrvatski dijalektološki zbornik* II, Zagreb, 119–208.
- Драгичевић–Реметић 2001: Милан Драгичевић, Слободан Реметић, Српска дијалектологија на почетку XXI века, у: *Филозофско-филолошке науке на иочейку 21. вијека – проблеми и ирваци развоја*, Бања Лука: Универзитет у Бањој Луци, Филозофски факултет, 143–158.
- Ђуркин 2006: Веселина Ђуркин, *Лексика Угљевика и Забрђа*, Сомбор: Универзитет у Новом Саду, Педагошки факултет у Сомбору.

- Ивић 1988: Pavle Ivić, Narečja, у: изватку из II издања Енциклопедије Југославије Prof. dr Dalibor Brozović, Prof. dr Pavle Ivić, *Jezik srpskohrvatski/hrvatskosrpski, hrvatski ili srpski*, Zagreb: Jugoslavenski leksikografski zavod „Miroslav Krleža“, 54–88.
- Ивић 1991: Павле Ивић, *Изабрани огледи III. Из српскохрватске дијалектологије*, Ниш: Просвета.
- Петровић 2018: Драгољуб Петровић, О кратком акуту, у: *Зборник радова њосвећен њроф. др Милану Драгичевићу (1947–2017)*, ур. Драгомир Козомара, Слађана Цукут, Бања Лука: Универзитет у Бањој Луци, Филолошки факултет, 26–44.
- Реметић 1981: Слободан Реметић, О незамењеном јату и икавизмима у говорима северозападне Србије, *Српски дијалектолошки зборник XXVII*, Београд, 7–105.
- Реметић 1999: Слободан Реметић, Српски дијалекатски комплекс – степен досадашње испитаности и даљи задаци, у: *Српски духовни њростјор*, Научни скупови, књ. 1, Одјелење друштвених наука, књ. 1, Бања Лука – Српско Сарајево: Академија наука и умјетности Републике Српске, 275–283.
- Реметић 2004: Слободан Реметић, О шесточланом прозодијском систему у говору Кладња и околине, у: *Живој и дело академика Павла Ивића*, ур. Јудита Планкош, Суботица: Градска библиотека – Београд: САНУ, Народна библиотека Србије, Институт за српски језик САНУ – Нови Сад: Матица српска, Филозофски факултет, 651–659.
- Реметић 2009а: Слободан Реметић, Босански српски говори у свјетлу дијалекатске интерференције (лингвистички и социоллингвистички аспект), *Зборник Мајице српске за филологију и лингвистику LI/1*, Нови Сад, 149–178.
- Реметић 2009б: Слободан Реметић, Прозодијске одлике босанско-херцеговачких говора, *Годишњак за српски језик и књижевност XXII (9)*, Ниш, 437–454.
- Реметић 2017: Слободан Н. Реметић, Српска дијалектологија јуче, данас и сутра, *Јужнословенски филолог LXXIII/3–4*, Београд, 85–112.

Слободан Н. Реметич

К ВОПРОСУ ОБ ОДНОЙ СТАРОЙ ПАДЕЖНОЙ КОНСТРУКЦИИ
В ГОВОРЕ ВОСТОЧНО-БОСНИЙСКИХ ЭРОВ – ГЕНИТИВ
ВЫДЕЛЕНИЯ ИЗ ГРУППЫ

Резюме

В работе приведены подтверждения генитива выделения из группы (примеры типа: То многи *докѿора* не-зна, није те ствари никад радијо; Даће бог да и-мени *њија* нека допане једног дана) в говоре восточно-боснийских эров, где, несомненно, вошли под влиянием соседей бошняков, носителей восточно-боснийского диалекта.

Ключевые слова и выражения: восточно-боснийские эры, диалектная интерференция, генитив выделения из группы, восточно-боснийский диалект, герцеговинско-краинский диалект.